MANUÁL K VYPRACOVANIU TESTU ŠTÁTNEJ POMOCI

Kontrolná otázka	A/N	Bližšia špecifikácia odpovede
I. PODPORA HOSPODÁRSKEJ/NEHOSPODÁRSKEJ ČINNOSTI		
1. Podľa činnosti hospodárenia sa považuje žiadateľ za hospodársky subjekt?		*Ak je odpoveď ÁNO je potrebné uviesť konkrétnu hospodársku činnosť, ktorá má byť podporená.*
2. Ak sa poskytuje podpora pre projekt primárne na nehospodárske činnosti a doplnkovo vedľajšiu hospodársku činnosť žiadateľa, deklaruje žiadateľ, že kapacita pridelená každoročne na hospodárske činnosti (v prípade viacerých na všetky hospodárske činnosti súhrnne) nepresiahne 20 % celkovej ročnej kapacity žiadateľa?		*Je potrebné uviesť konkrétnu nehospodársku/hospodársku činnosť, ktorá má byť podporená (v prípade potreby viaceré nehospodárske/hospodárske činnosti).*
3. Je možné pomoc poskytnúť podľa pravidiel pre poskytovanie minimálnej pomoci (najmä z hľadiska výšky pomoci)[1]?		*Je potrebné doplniť zdôvodnenie k odpovedi, najmä v prípade, ak je odpoveď ÁNO (potvrdiť, podľa ktorého nariadenia de minimis bude pomoc poskytnutá, že nejde o odvetvie vylúčené z poskytovania minimálnej pomoci, že bolo overené, či žiadateľ tvorí/netvorí jediný podnik s inými subjektmi, že nebude prekročený strop minimálnej pomoci).*

VYSVETLIVKY K JEDNOTLIVÝM ČASTIAM TESTU ŠTÁTNEJ POMOCI

POJEM PODNIK

Pravidlá v oblasti štátnej pomoci a minimálnej pomoci sa uplatňujú len vtedy, ak je príjemcom pomoci podnik v zmysle čl. 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ").

[1] Bližšie informácie vo vysvetlivkách v časti „Minimálna pomoc".

Za podnik sa považuje každý subjekt, ktorý vykonáva hospodársku činnosť bez ohľadu na právne postavenie a spôsob jeho financovania (napr. SZČO, právnická osoba, nezisková organizácia, občianske združenie, športový klub).

Hospodárskou činnosťou je každá činnosť, ktorá spočíva v ponuke tovaru a/alebo služieb na trhu.Klasifikácia určitého subjektu za podnik , teda plne závisí od povahy jeho činnosti. To znamená, že v prípade ak daný subjekt vykonáva hospodárske a nehospodárske činnosti sa pokladá za podnik len v súvislosti s vykonávaním hospodárskej činnosti (tj. podnikom môže byť napr. aj nezisková organizácia alebo príspevková organizácia za predpokladu výkonu hospodárskej činnosti).

Štátnou pomocou, resp. minimálnou pomocou sú také opatrenia v prospech podnikov, ktoré spĺňajú všetky kumulatívne kritériá uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, t. j.:

- prevod verejných zdrojov (v čl. 107 ZFEÚ označené ako „štátne prostriedky“) a pripísateľnosť štátu,
- ekonomické zvýhodnenie príjemcu pomoci,
- selektívnosť opatrenia pomoci,
- vplyv na hospodársku súťaž,
- vplyv na vnútorný obchod EÚ.

ČINNOSTI NEHOSPODÁRSKEHO CHARAKTERU

Podpora činností nehospodárskeho charakteru nepodlieha pravidlám v oblasti štátnej pomoci.

Príklady vybraných oblastí:

- **oblasť výkonu verejných právomocí** - subjekt možno považovať za subjekt vykonávajúci verejnú právomoc, ak predmetná činnosť tvorí súčasť základných funkcií štátu, alebo je spojená s týmito funkciami svojou povahou, cieľom a pravidlami, ktorým podlieha (napr. činnosť armády a polície, organizácia, financovanie a výkon trestu odňatia slobody, bezpečnosť a riadenie letovej prevádzky, dohľad na účely boja proti znečisťovaniu).

- **oblasť vzdelávania v rámci vnútroštátneho systému vzdelávania**
  - verejné vzdelávanie organizované v rámci vnútroštátneho systému vzdelávania, ktoré financuje a nad ktorým vykonáva dohľad štát,
  - na nehospodársku povahu verejného vzdelávania nemá v zásade vplyv ani skutočnosť, že žiaci alebo ich rodičia musia niekedy zaplatiť poplatok za výučbu alebo zápis do školy, ktorý predstavuje príspevok na prevádzkové náklady systému – tieto finančné príspevky často kryjú iba zlomok skutočných nákladov na službu, a preto ich nemožno pokladať za odmenu za poskytovanú službu (napr. odborná príprava, verejné materské, základné a stredné školy),
  - *pozor pri súkromných školách a celoživotnom vzdelávaní* – je potrebné skúmať podiel zdrojov financovania (príspevky štátu vs. poplatky od rodičov/študentov a iné

obchodné prostriedky), t. j. či sú primárne financované štátom alebo nie, rovnako ako to, či sú súčasťou celoštátneho systému vzdelávania, nad ktorým vykonáva dohľad štát.

- **oblasť výskumu a vývoja**
  - základné/primárne činnosti výskumných organizácií a výskumných infraštruktúr - vzdelávanie zamerané na zvýšenie počtu kvalifikovaných ľudských zdrojov a zlepšenie ich kvalifikácie v rámci vnútroštátneho systému vzdelávania, ktoré financuje a nad ktorým vykonáva dohľad štát; nezávislý výskum a vývoj s cieľom rozšíriť poznatky a lepšie porozumieť daným témam vrátane spolupráce pri výskume a vývoji, ak sa výskumná organizácia alebo výskumná infraštruktúra zapájajú do efektívnej spolupráce; rozsiahle šírenie výsledkov výskumu na nevýlučnom a nediskriminačnom základe, napríklad prostredníctvom výuky, databáz s voľným prístupom, verejne prístupných publikácií alebo slobodného softvéru.
  - činnosti v oblasti transferu (prenosu) poznatkov (napr. licencie, tvorba vedľajších produktov), ak sú vykonávané buď výskumnou organizáciou alebo výskumnou infraštruktúrou (vrátane ich oddelení alebo pobočiek), alebo spoločne s ďalšími takýmito subjektmi alebo v ich mene, a ak sa všetky zisky/príjmy z uvedených činností opätovne investujú do základných/primárnych činností príslušnej výskumnej organizácie alebo výskumnej infraštruktúry. Nehospodárska povaha uvedených činností zostáva zachovaná aj v prípade „zverenia dodávok“ príslušných služieb tretím stranám prostredníctvom otvoreného postupu verejného obstarávania.

- **oblasť kultúry alebo ochrany kultúrneho dedičstva (vrátane ochrany prírody)**
  - verejné financovanie činností, ktoré sú organizované nekomerčným spôsobom, prístupné pre verejnosť a sú nespoplatnené,
  - verejné financovanie činností, ktoré sú prístupné pre verejnosť a poplatok vyberaný od návštevníkov alebo účastníkov, ktorý pokrýva len zlomok skutočných nákladov,
    plní čisto sociálny a kultúrny účel nehospodárskej povahy,
  - činnosti, ktoré sú objektívne nenahraditeľné, čím sa vylučuje existencia skutočného trhu (napr. archívy).

- **oblasť športu**
  - činnosti v oblasti amatérskeho športu (za amatérsky šport[2] sa obvykle považujú kluby pôsobiace v nižších ligových súťažiach a detské/mládežnícke kluby),
  - činnosti na podporu detí a mládeže.

- **oblasť infraštruktúry**

[2] Definíciu profesionálneho športu je možné nájsť v čl. 2 bod 143 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy v platnom znení

- všeobecná infraštruktúra prístupná širokej verejnosti bez obmedzení (napr. parky, ihriská, cesty, mosty, cyklotrasy),
- infraštruktúra, ktorá sa nemá komerčne využívať,
- infraštruktúra, ktorá sa využíva na činnosti, ktoré štát spravidla vykonáva v rámci výkonu svojich verejných právomocí.

Bližšie informácie týkajúce sa nehospodárskej činnosti je možné nájsť v dokumente „Metodické usmernenie – Prípady nepodliehajúce pravidlám v oblasti štátnej pomoci“, ktorý je zverejnený na webovom sídle https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/

INFRAŠTRUKTÚRNE PROJEKTY NEHOSPODÁRSKEHO CHARAKTERU S DOPLNKOVÝM HOSPODÁRSKYM VYUŽITÍM

Ak sa v prípade zmiešaného použitia infraštruktúra využíva **takmer výlučne na nehospodársku činnosť**, jej financovanie ako celok môže patriť mimo rozsah pôsobnosti pravidiel štátnej pomoci, a to za predpokladu, že hospodárske využitie je čisto sprievodnou činnosťou, teda činnosťou, ktorá je priamo spojená s prevádzkou infraštruktúry a je pre ňu nevyhnutná alebo je neoddeliteľne spojená s jej hlavným nehospodárskym využitím. Za takýto by sa mal považovať prípad, keď hospodárske činnosti **spotrebúvajú tie isté vstupy ako základné nehospodárske činnosti**, napríklad materiál, vybavenie, prácu alebo fixný kapitál.
Sprievodné hospodárske činnosti musia mať vzhľadom na kapacitu infraštruktúry obmedzený rozsah. Hospodárske využitie infraštruktúry možno v tejto súvislosti považovať za vedľajšie, ak kapacita **vyčlenená každý rok** na túto činnosť **neprekračuje 20 % celkovej ročnej kapacity infraštruktúry**[3].

Napríklad prenájom zariadenia/priestorov za odplatu je hospodárskou činnosťou. Aby sa na túto odplatnú službu nevzťahovali pravidlá štátnej pomoci, takéto priestory (primárne využívané na nehospodársku činnosť) nemôžu byť využívané na účel prenajatia viac ako 20 % z celkovej ročnej kapacity a prenájom musí byť za trhových podmienok a za trhové ceny, aby sa predišlo možnej štátnej pomoci, resp. minimálnej pomoci na ďalšej úrovni.

V prípade, ak budú v rámci takýchto priestorov vykonávané viaceré druhy hospodárskych činností (napr. žiadateľ bude organizovať vzdelávacie kurzy a zároveň bude priestory prenajímať iným subjektom), **strop 20 % sa vzťahuje na všetky činnosti hospodárskeho charakteru spolu, t. j. nie 20 % na každú hospodársku činnosť samostatne.**

Zo strany príjemcu je potrebné jednoznačné preukázanie doplnkovosti hospodárskeho využitia infraštruktúry počas životnosti investície, týka sa to aj monitorovania dodržiavania limitu 20 % ročnej kapacity zo strany príjemcu. Na preukázanie sledovania doplnkového charakteru hospodárskeho využívania infraštruktúry príjemca uchováva podpornú dokumentáciu (napr. účtovné záznamy, rozvrh učebne, časový harmonogram komerčného využitia a pod.). Príjemca sleduje využitie kapacity vždy pre konkrétny kalendárny rok.

[3] Sleduje sa napr. časový harmonogram využitia infraštruktúry, využitie podlahovej plochy infraštruktúry, a to na ročnej báze.

Dôležitou podmienkou pre poskytovateľa pomoci je aj **stanovenie mechanizmu spätného vymáhania pre prípad, že hospodárske využitie prekročí 20 % celkovej ročnej kapacity**.

Príklady činností nehospodárskeho charakteru s doplnkovým hospodárskym využitím:

- odborná škola, ktorá príležitostne prenajíma svoje zariadenia/priestory/učebne iným vzdelávacím inštitúciám na realizáciu platených vzdelávacích kurzov (napr. kurzy celoživotného vzdelávania),
- odborná škola získa vybavenie pre učebňu a v rámci vyučovania vyrába cukrárenské výrobky, ktoré následne distribuuje do prevádzok cukrární,
- futbalový/zimný štadión využívaný primárne amatérskym športovým klubom a športovými klubmi pre deti/mládež, občasne prenajímaný na kultúrne a spoločenské akcie alebo na tréningy profesionálneho športového klubu,
- budova mestského / obecného úradu, ktorej časť je hospodársky využívaná,
- mestské kultúrne stredisko, v ktorom sú organizované najmä kultúrne podujatia určené širokej verejnosti a nespoplatnené, občas prenajímané na kultúrne / spoločenské / politické podujatia.

Bližšie informácie týkajúce sa nehospodárskej činnosti s doplnkovým hospodárskym využitím je možné nájsť v dokument „Metodické usmernenie – Prípady nepodliehajúce pravidlám v oblasti štátnej pomoci“, ktorý je zverejnený na webovom sídle https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/.

LOKÁLNY CHARAKTER HOSPODÁRSKYCH ČINNOSTÍ

V tomto prípade nie je splnené jedno z kritérií testu štátnej pomoci, a to **“vplyv (stačí aj potenciálny) na obchod medzi členskými štátmi EÚ”**, a preto takéto opatrenia pravidlám v oblasti štátnej pomoci nepodliehajú. Vzhľadom na osobitné okolnosti prípadov, ktoré je potrebné preukázať, majú v tomto prípade opatrenia iba miestny/lokálny charakter, čím nedochádza k ovplyvneniu obchodu medzi členskými štátmi EÚ.

Lokálny charakter je potrebné vždy posúdiť samostatne v každom jednotlivom prípade a zohľadniť osobitosti každého prípadu[4].

Lokálny charakter je potrebné preukázať a mať k dispozícii dokumentáciu, ktorá ho potvrdzuje, napr. vo forme štatistických údajov, prieskumov trhu, podkladov týkajúcich sa existujúcich zariadení, analýzou, vyhláseniami žiadateľa a inými relevantnými dokumentmi. V prípade, ak nebude možné preukázať lokálny charakter, je potrebné postupovať v súlade s pravidlami pre poskytovanie štátnej pomoci / minimálnej pomoci.

Európska komisia sa vo svojich rozhodnutiach, v ktorých dospela k záveru, že nie je splnené kritérium vplyvu na obchod medzi členskými štátmi EÚ, zamerala najmä na nasledovné skutočnosti:

- príjemca dodáva tovar alebo služby v obmedzenej oblasti v rámci členského štátu,

[4] Lokálny charakter spravidla nemajú opatrenia, ktoré sa týkajú bežne obchodovateľných komodít (napr. predaj medu, vína lokálnymi pestovateľmi).

- neexistuje pravdepodobnosť, že by príjemca prilákal zákazníkov z iných členských štátov,
- nedá sa predpokladať, že by opatrenie malo viac než len okrajový vplyv na podmienky cezhraničných investícií alebo usadenie sa.

Presný zoznam kritérií, po splnení ktorých by bolo možné preukázať lokálny charakter, zo strany Európskej komisie definovaný nebol.

Bližšie informácie týkajúce sa lokálneho charakteru je možné nájsť v dokument „Metodické usmernenie – Prípady nepodliehajúce pravidlám v oblasti štátnej pomoci“, ktorý je zverejnený na webovom sídle https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/.

MINIMÁLNA POMOC

Minimálna pomoc predstavuje pomoc poskytnutú jedinému podniku počas obdobia troch fiškálnych rokov, ktorá nepresahuje stropy stanovené v nariadeniach Komisie o minimálnej pomoci. Obdobie troch fiškálnych rokov pokrýva aktuálny fiškálny rok a dva predchádzajúce fiškálne roky (napr. ak sa pomoc plánuje poskytnúť v roku 2021 do obdobia troch fiškálnych rokov spadajú roky 2021, 2020 a 2019).

Poskytovanie minimálnej pomoci upravujú nasledovné nariadenia:

- **nariadenie Komisie č. 1407/2013** z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie na pomoc *de minimis* v platnom znení – strop (maximálna výška pomoci) **- 200 000 €, resp. 100 000 €** pre podniky vykonávajúce cestnú nákladnú dopravu.

- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 1408/2013** z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva v platnom znení - strop **20 000 €**, vnútroštátna horná hranica pre Slovenskú republiku 29 947 167 €.

- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 717/2014** z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry v platnom znení - strop **30 000 €**, vnútroštátna horná hranica pre Slovenskú republiku **860 000 €**.

- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 360/2012** z 25. apríla 2012 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich SVHZ v platnom znení - strop **500 000 €**.

ŠTÁTNA POMOC

Štátna pomoc - skupinová výnimka

V prípade poskytnutia štátnej pomoci oslobodenej od notifikačnej povinnosti je potrebné, aby boli dodržané všeobecné podmienky uvedené v kapitole I nariadenia a zároveň osobitné podmienky pre rôzne kategórie (účely) pomoci uvedené v kapitole III nariadenia (v

závislosti od jednotlivých účelov pomoci – oprávnené projekty, oprávnené náklady, podmienky poskytnutia pomoci, výška a intenzita pomoci), pre ktoré sa má plánovaná pomoc poskytnúť.

Poskytovanie štátnej pomoci upravujú nasledovné nariadenia:

- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014** zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy v platnom znení – *stropy vymedzujúce notifikačnú povinnosť sú uvedené v článku 4*
- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 702/2014** z 25. júna 2014 , ktorým sa určité kategórie pomoci v odvetví poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a vo vidieckych oblastiach vyhlasujú za zlučiteľné s vnútorným trhom pri uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení – *stropy vymedzujúce notifikačnú povinnosť sú uvedené v článku 4*
- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 1388/2014** zo 16. decembra 2014, o vyhlásení určitých kategórií pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim vo výrobe, spracovaní a odbyte produktov rybolovu a akvakultúry za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie – *strop vymedzujúci notifikačnú povinnosť je uvedený v článku 2*
- **rozhodnutie Komisie** z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (2012/21/EÚ)

Štátna pomoc - notifikácia opatrenia štátnej pomoci[5]

Pred poskytnutím štátnej pomoci, ktorá nie je oslobodená od notifikačnej povinnosti, je potrebné požiadať Európsku komisiu o schválenie poskytnutia štátnej pomoci (všeobecná notifikačná povinnosť).

Poskytovateľ štátnej pomoci je povinný podať pred poskytnutím štátnej pomoci žiadosť o schválenie poskytnutia štátnej pomoci Európskou komisiou. Notifikáciu predkladá poskytovateľ štátnej pomoci koordinátorovi pomoci, ktorým je Protimonopolný úrad SR. Koordinátor pomoci posúdi súlad predloženej notifikácie s osobitnými predpismi pre štátnu pomoc, a ak notifikácia obsahuje údaje potrebné na vydanie rozhodnutia, bezodkladne požiada Európsku komisiu o vydanie rozhodnutia. Formuláre potrebné pre notifikovanie štátnej pomoci sú dostupné na webovom sídle koordinátora pomoci https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/.

SLUŽBY VO VŠEOBECNOM HOSPODÁRSKOM ZÁUJME

Služby vo všeobecnom hospodárskom záujme[6] sú hospodárske činnosti, ktorých výsledkom je všeobecný verejný prospech, a ktoré by sa na trhu nevyskytovali bez verejnej

[5] Notifikované opatrenia pomoci (podľa poskytovateľov pomoci) https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/
Usmernenia a oznámenia Komisie https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/ , články Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

[6] Príručka k uplatňovaniu pravidiel Európskej únie týkajúcich sa štátnej pomoci, verejného obstarávania a vnútorného trhu na služby vo všeobecnom hospodárskom záujme a najmä na sociálne služby vo

intervencie (alebo by boli poskytnuté za iných podmienok, pokiaľ ide o kvalitu, bezpečnosť, dostupnosť, rovnaký prístup alebo všeobecný prístup). Záväzok služby vo verejnom záujme poskytovateľovi vzniká prostredníctvom **poverenia** a na základe kritéria všeobecného záujmu, čím sa zabezpečí, aby sa služba poskytovala za podmienok, ktoré jej umožňujú plniť jej poslanie.

Základné znaky služby vo všeobecnom hospodárskom záujme: služby vychádzajú z verejného záujmu, služby sú adresované verejnosti, trh nie je schopný zabezpečiť službu pri dodržaní nárokov na uspokojenie verejného záujmu (cena, kvalita, kontinuita, dostupnosť).

Príklady činností, ktoré môžu byť považované za služby vo všeobecnom hospodárskom záujme: zdravotná starostlivosť, sociálne služby, sociálne bývanie, starostlivosť o zraniteľné skupiny, vybrané činnosti v oblasti ochrany životného prostredia (napr. v oblasti diverzifikácie).
Kompenzácia služby vo verejnom záujme **nepredstavuje štátnu pomoc** v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie za predpokladu splnenia štyroch kumulatívnych podmienok (rozsudok ALTMARK):

- príjemca musí skutočne plniť záväzky služby vo verejnom záujme a záväzky musia byť jasne definované,
- parametre, na základe ktorých sa náhrada vypočítava, musia byť vopred stanovené objektívnym a transparentným spôsobom,
- náhrada nesmie presiahnuť sumu potrebnú na pokrytie všetkých alebo časti nákladov vzniknutých pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme pri zohľadnení relevantných príjmov a primeraného zisku,
- ak podnik, ktorý má plniť záväzky služby vo verejnom záujme, nebol v konkrétnom prípade vybraný v súlade s postupom verejného obstarávania, ktorý by umožnil výber uchádzača schopného poskytovať tieto služby verejnosti za najnižšiu cenu, výška potrebnej náhrady sa musí stanoviť na základe analýzy nákladov, ktoré by vznikli bežnému podniku, dobre riadenému a primerane vybavenému príslušnými prostriedkami.

Ak nie sú splnené vyššie uvedené kumulatívne podmienky, opatrenia pomoci vo forme služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme podliehajú pravidlám EÚ v oblasti štátnej pomoci a postupu podľa zákona o štátnej pomoci.

Poskytovanie služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme upravuje:

- **oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci Európskej únie na náhrady za služby všeobecného hospodárskeho záujmu (2012/C 8/02)** – objasňuje základné pojmy z oblasti štátnej pomoci, ktoré sa týkajú služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme, napr. pojmy pomoc, služba vo všeobecnom hospodárskom záujme, hospodárska činnosť, vzťah medzi verejným obstarávaním a pravidlami štátnej pomoci.

- **rozhodnutie Komisie z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním**

všeobecnom hospodárskom záujme je dostupná na webovom sídle https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/ .

služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (2012/21/EÚ) – obsahuje podmienky, pri splnení ktorých nie je potrebné štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo všeobecnom hospodárskom záujme notifikovať Európskej komisii.

- **rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (2011) (2012/C 8/03)** – stanovuje pravidlá na posudzovanie náhrady za služby vo všeobecnom hospodárskom záujme, ktorá predstavuje štátnu pomoc a nie je rozhodnutím oslobodená od notifikácie. Tieto prípady sa musia notifikovať Komisii a môžu byť vyhlásené za zlučiteľné, ak spĺňajú kritériá rámca.
- **nariadenie Komisie (EÚ) č. 360/2012 z 25. apríla 2012 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich služby všeobecného hospodárskeho záujmu v platnom znení**

Služby vo všeobecnom hospodárskom záujme je možné poskytnúť ako minimálnu pomoc[7] alebo ako štátnu pomoc.[8]

PROCESNÝ POSTUP PRI POSKYTOVANÍ ŠTÁTNEJ POMOCI A MINIMÁLNEJ POMOCI

Ak opatrenie predstavuje štátnu pomoc, resp. minimálnu pomoc, je zároveň potrebné zabezpečiť postup v súlade so zákonom č. 358/2015 Z. z. o úprave niektorých vzťahov v oblasti štátnej pomoci a minimálnej pomoci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o štátnej pomoci) (ďalej len „zákon o štátnej pomoci“).

Štátnu pomoc, resp. minimálnu pomoc je možné poskytnúť na základe **schémy štátnej pomoci**[9], resp. **schémy minimálnej pomoci**[10] (schéma je záväzný dokument, ktorý komplexne upravuje poskytovanie pomoci jednotlivým príjemcom) alebo ako **štátnu pomoc ad hoc**[11], resp. **minimálnu pomoc ad hoc**[12] (pomoc, ktorá sa neposkytuje na základe schémy).

V prípade poskytovania **štátnej pomoci, resp. minimálnej pomoci podľa schémy** je potrebné postupovať v súlade s § 7 zákona o štátnej pomoci a v súlade s jedným z vyššie uvedených nariadení. Schémy štátnej pomoci, resp. minimálnej pomoci vypracováva poskytovateľ pomoci, ktorý je povinný zaslať návrh schémy koordinátorovi pomoci so žiadosťou o stanovisko.

---

[7] Pozri časť „Minimálna pomoc“
[8] Pozri časť „Štátna pomoc“
[9] Platné a účinné schémy štátnej pomoci sú dostupné na webovom sídle - APVV | Schéma SA.109803
[10] Platné a účinné schémy minimálnej pomoci sú dostupné na webovom sídle - APVV | Schéma SA.109803
[11] Kontrolné zoznamy podmienok zlučiteľnosti s nariadením Komisie (EÚ) č. 651/2014 sú dostupné na webovom sídle https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/
[12] Metodický pokyn na zabezpečenie jednotného obsahu žiadosti o stanovisko poskytovateľov minimálnej pomoci ad hoc podľa nariadenia Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc de minimis https://www.antimon.gov.sk/statna-pomoc/.

V prípade poskytovania **štátnej pomoci ad hoc, resp. minimálnej pomoci ad hoc** je potrebné postupovať v súlade s § 8 zákona o štátnej pomoci a v súlade s jedným z vyššie uvedených nariadení, t. j. poskytovateľ pomoci je povinný pred poskytnutím pomoci zaslať koordinátorovi pomoci žiadosť o stanovisko k štátnej/minimálnej pomoci ad hoc.